

Toldbestyrelsens nærmere Forskrift". Toldbestyrelsens nærmere Forskrift vil jeg meget gerne undgaa. Erfaringen gaar ikke i den Retning, at Administrationens Forskrifter med Hensyn til Skattelove ere i Borgernes Favør. Tværtimod gaar man frem paa en overordentlig vilkaarlig Maade, hvad vi have faaet at vide gennem de Erfaringer, der ere indvundne ved de Skattelove, vi nylig have faaet. Jeg tror, at den højtærede Minister vilde forbavses, naar han saa de nærmere Forskrifter og Fortolkninger af disse Love, hvori der dog ikke var givet Anledning til Fortolkninger. Vi mente, at disse Love vare saa tydelige, som de kunde være, men ikke desto mindre gøre Skattemyndighederne saadanne Synspunkter og Fortolkninger gældende og forskellige hvert Aar, saa man uophørlig maa rekurere til Overskatteraadet, som er den eneste Instans for disse Sager. Den Magt, som lægges i Administrationens Haand ved Ordene om „Toldbestyrelsens nærmere Forskrift“, og i det hele den Magt, som lægges i Administrationens Haand ved Lovforslaget, vil jeg meget indstændig advare mod at gøre større end absolut nødvendigt. Den forretningsdrivende skal til enhver Tid være til Tjeneste for Kontrollen, han skal være til Stede i Forretnings-tiden, det er stærkt pointeret her i Forslaget, indenfor Forretningstiden skal han staa paa Pinde for Kontrollen. Saa har jeg slet ikke talt om det af Vinens Aftapning, Behandling og Stemping fremgaaende Arbejde og de Udgifter, der følge dermed. Han skal ogsaa gøre Anmeldelse til Øvrigheden, ledsaget af en Slags Plan over sin Ejendom, i visse Lokaler maa han gøre det, og i andre har han kun Lov til at gøre det; han skal ogsaa melde det, naar han vil gøre Forandringer i sine Forretningslokaler. I det hele taget er det en meget skarp Kontrol, der her indføres endog med hans Forretningslokaler og hele Indretningen af disse.

Med Hensyn til Stempelskatten er der efter Lovforslaget 8 Stempelklasser, og hver af disse Klasser indeholder 16 Værdier, saa den handlende skal operere med 128 Stempler, naar han sælger Vin. Jeg ser en af disse Købmænd, medens Telefonen ringer paa eet Sted, en Kunde staar paa et andet Sted og Kontrollen et tredie, og selv staar han med 128 Stempler og skal sætte Mærket paa en Flaske efter Rumfanget, Størrelsen og efter Vinens Værdi; det er jo saa at sige uoverkommeligt, i alt Fald ikke overkommeligt at lade være at tage fejl. Men naar han saa tager fejl,

saa idømmes han, naar det opdages, Bøder indtil 5,000 Kr. Og kan han ikke betale, skal han sone Bøden af, idet disse Sager ere offentlige Politisager og ikke som ved andre Forseelser overfor det indirekte Skattevæsen afgøres ved Mulkt. Jeg har ikke talt med nogen næringsdrivende om denne Lov, for der har her været tilstrækkeligt Materiale til, at jeg kunde danne mig en Mening om den, foruden den, jeg kunde danne mig paa egen Haand ved at gennemlæse Lovforslaget. Men jeg har dog forleden, da jeg tilfældig i anden Anledning talte med min Vinhandler, spurgt ham: Hvorledes vil De nu klare Dem, naar De faar den Lov? Saa svarede han ganske melankolsk: Ja, straffes skulle vi jo, det er givet, men nu har jeg gjort den Overenskomst med min Kompagnon, at medens han sidder og soner Bøder af, passer jeg Forretningen, og naar han saa kommer ud, gaar jeg ind; det er den eneste Maade, hvorpaa det kan gøres. Jeg tror, der kan være nogen Mulighed for, at han havde Ret.

Jeg kommer nu til de, om jeg maa udtrykke mig saaledes, raffinerede Straffebestemmelser i §§ 14, 15, 16 og 17. Der er, mine Herrer, Stigning i disse Bestemmelser, de danne en Klimaks. Naar man læser dem igennem, og naar man forstaar dem — for der er adskillige, der ikke ere let forstaaelige, der er navnlig nogle Fjerdedelsbøder, der kunne blive til 15—16 Fjerdedelsbøder, hvis der er 15—16 Deltagere i Forseelsen — har man en Følelse, som om man befandt sig i et middelalderligt Torturkammer, hvor der var opslaaet et Reglement om, hvorledes Torturen gradvis skulde stige. Jeg vil henvise de Herrer til selv at læse disse Paragraffer, som ere meget udførlige. Man maa til Dels beundre den Opfindsomhed, der er udvist ved Fastsættelsen af disse særdeles komplicerede Bøder. At de ville blive bragte i Anvendelse, tvivler jeg ikke om, da de, der beskæftige sig med Vinhandel, nødvendigvis af og til maa gøre sig skyldige i saadanne Overtrædelser af Loven, at de ville kunne idømmes Bøder. Der vil bestandig være noget at straffe dem for, og der vil maaske kunne opnaas en meget betydelig Forøgelse af Statskassens Indtægter af denne Lov gennem de mange Bøder, den vil give Anledning til. Det vil jo kunne hjælpe noget paa den Nedgang i Indtægt, der maatte blive Følgen af den mindre Om sætning. Man kan ikke lade være at tænke paa — jeg tænker i alt Fald paa Portias' Ord i „Købmanden i Venedig“: „Gælden